

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2022.

ΤΡΙΤΗ. Εβδομάδα της Τυρινής. Ἡχος γ'.

Μνήμη τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ¹
δέρριν·

ὁ στεγάζων ἐν ὕδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων
στήσονται ὕδατα·

ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὄρέων
διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν·

ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

ό ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον
ἐν ἑλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
ἔφύτευσας.

έκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται
αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἑλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ
βρῶσιν αὐτοῖς.

ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἔκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·

έκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῇ.

πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἵως ὑπάρχω· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (Ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ ὥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Σοὶ, Κύριε.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ
εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

- Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἔργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ
έμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται;
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμὸς ἔστιν.

Στιχηρὰ Δεσποτικά, Ἡχος γ' Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς
ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω, καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς
με ἔλκουσιν, ἀλλ' ὡς ποτὲ θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ
γαλήνην μοι δίδου.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν
ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ
οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων
μου, λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βιῶ· Ἱλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
ἔλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, Ἡχος γ' Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ως ὅρθρος ἔξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας,
τῶν σὲ ὑμνούντων ἔνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ
τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ,
λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἡχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ
μαράνασσα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον τοῦ ἔχθροῦ καθεῖλες, τὰς
μηχανουργίας, καὶ νίκην ἥρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὔδοκία
θεομακάριστε· διὸ σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγωνίσμασιν,
Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ.'

Καρδίας ταῖς αὕλαξι, σπόρον τὸν θεῖον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων
θεόπνευστε, καὶ ἐκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης σθένει τοῦ
Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι,
ἀλλοιώσαντος χάριτι, Εὔδοκία πανεύφημε.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

Νεκροὺς ἔξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσφθέγματι, Εὔδοκία
πανεύφημε, νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ
σώματος πάθη, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, μετὰ Μαρτύρων,
καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ
Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων
πρεσβεύουσα.

Δόξα ... Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ ἐκτὸς τῆς τεσσαρακοστῆς,
λέγε τὸ ἔχῆς Ἰδιόμελον. Ὕχος πλ. β' Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ βίου, ἡ Ὁσία καὶ
Μάρτυς, καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὅμων, προσῆλθε τοῦ
νυμφευθῆναι σοι, Χριστέ, καὶ σὺν οἵμωγαῖς δακρύων ἐβόα· Μὴ
με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτους καθαίρων, μή μου τὰ
δάκρυα παρίδῃς, τῶν δεινῶν ὄφλημάτων, ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ
τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω κάγώ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.
Καὶ νῦν ... Ὅχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης.

**Μετάνοιαν ού κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τὶ βραδύνεις; τοῦ
Θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τῇ
Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.**

Εἴσοδος.

Σοφία' Ορθοί !

**Φῶς Ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ,
ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἡχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός της
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ο διάκονος:

- **Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα
Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- **"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).**

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

'Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἄναγνώστης:
Ἄμην.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,** τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, είρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **"Αγγελον είρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

- **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὔλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Άπόστιχα Ἡχος πλ. δ'.

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν, τοῦ ὥρου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἴκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν, τοῦ ὥρου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν Ἡχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, ἵκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἴλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον Θεοτόκον ἀληθῆ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν εὔσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτὴν ὡς ὁ Ἅγγελος, Χαῖρε Μήτηρ ἀγία, τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡ πρεσβεύουσα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὥριμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὅ

ήτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'.

‘Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι
τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ
θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἅμωμον

προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αύτῆς πρεσβείαις ὡς
έλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἡχου Ἡχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς, νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ
ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους
ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον
ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς
δούλους κενούγες· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ό διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά
Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων,
ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ
(κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπόλυσις
ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

· Ο Αναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

· Ο Αναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμην.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2022.
ΤΡΙΤΗ. Εβδομάδα της Τυρινής. **„Ηχος γ'.**

Μνήμη τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εύδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειῶν.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ
Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν
Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

“Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

“Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε, ἐλέησον.**
Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις
εὔδοκίᾳ (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου (**ἐκ β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
έμε·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ
αὐτοῦ. (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν
κεφαλήν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους
ἀγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς
με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ

σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού
ἐστι διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἀμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ

ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὥ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ
τὰς χεῖράς μου.

ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά
σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς
τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ
όμνυων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βιοθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι

ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά
σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ¹
ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ
αύτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
έαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ,

Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἔξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
 ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
 σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου
 προφθάσει σε.
 ινατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
 σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
 ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
 ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ¹
 ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
 τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
 ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
 ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας
 τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε
 ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
 ἀνακαινισθήσεται ως ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
ἐγνώρισε τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ώσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ώσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἔξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ¹
τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν
ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἤτοί μασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ
ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ· εὔλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

έν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον
Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·
καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος
σοι. (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
γνώρισόν μοι, Κύριε, ὄδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν
ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὔθείᾳ.

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὔθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ό Θεός (έκ γ'**).
Ή ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Ό διάκονος:

**Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εύσεβοῦς ἡμῶν

”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων

τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
όφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι
τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ
θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον
προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὔτῆς πρεσβείαις ὡς
ἔλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι
τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ
θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον
προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὔτῆς πρεσβείαις ὡς
ἔλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου Ἡχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς, νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Τριωδίου Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

“Υπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας τὰ ὄρατά, ὅμοῦ καὶ ἀόρατα, ἐν ἀρρήτῳ, σοφίᾳ σου, τῆς φαιδρᾶς Νηστείας, καιρὸν διανύσασθαι, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, εύδόκησον εὕσπλαγχνε, λύων τὴν ἀπάτην, τῆς πικρᾶς ἀμαρτίας, παρέχων κατάνυξιν, καὶ ίάσεων δάκρυα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα

άδιστάκτω ψυχῆ, ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, σὺν
ἀγγέλοις ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου. (**Δίς**).

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως
Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ
ἐν ἀγκάλαις, ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην
πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία
Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,
ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου,
Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι·
καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἔτερα Ἡχος γ'.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε, δός μοι
χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων
δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχή μου; εἰμὴ πρὸ τοῦ
τέλους βοήσης· "Ημαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσαν μου, ψυχὴν
θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταισμασιν ὁ ἄθλιος·
ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με
Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἔτερα Ἡχος γ' Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς ἐκ
βάθους, θεομακάριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν
καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον
κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἔχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα,
αἵτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι, ἐνίκησαν ἀνδρείως δέ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

“Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαιώς καὶ προστρέχει, καὶ ποίᾳ ἄλλῃ τοιαύτῃ καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

.

Ψαλμὸς 50

- ‘Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εύθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Κανὼν κατανυκτικός, φέρων ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἐμοῖς στεναγμοῖς πρόσχες, ὃ Θεοῦ Λόγε. Ἰωσήφ. Ωδὴ α' Ἡχος γ' Ο Εἱρμὸς.

Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Ἐαυτοὺς θερμῶς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, ὅλῃ τῇ ψυχῇ, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, ὅπως θείου νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς, σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τοῦτον ζήλου ψυχή, καὶ σώζῃ εὔχερῶς.

Μαρτυρικὰ.

Οφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν στέρησιν, γλώσσης ἐκκοπήν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εύχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ιατρεῖον ὕφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἡ Θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἣς ἀντλοῦμεν ὥστιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, κατὰ χρέος ὑμᾶς γεραίροντες ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, στάμνε λογική, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὔσεβῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ α' Ἡχος γ' Ό Είρμὸς.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στειρευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου,
Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὕσπερ προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἄπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι,
φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ἄδῃ, Πνεύματι Θείᾳ ἐγγίζουσαν, προμηνύσας
Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχήν, σοῦ ταῖς
παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι,
ἐνδοξεῖ Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἅγγέλων Παρθένε, μετὰ Ἁγίων
ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἴτησαι δεόμεθα,
τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων
ρύσασθαι.

Κανών α', Ωδὴ α', τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος.
«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἔρυθρᾳ
θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Τὴν ἔξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν,
πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, Εὔδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

”Ηγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε,
ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς
παρωσαμένη, Εὔδοκία, ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

”Ελυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ
Θεὸς Λόγος, σαρκωθεὶς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

**Κανών α', Ωδὴ β', τοῦ Τριωδίου Ἡχος γ' Ως ὄμβρος ἐπ'
ἄγρωστιν.**

‘Ως ὄρθρος ἐξέλαμψεν, ἡμῖν τῆς μετανοίας, ἀκτῖνας τὰ
προπύλαια, λαμπρῶς τῆς ἐγκρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, Χριστὲ τοῦ ἐξωτέρου τῷ πλήθει τοῦ
ἐλέους σου, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Πυρός με ἔξαρπασον, καὶ σκώληκος Σωτήρ, τοῦ ἀκοιμήτου,
μετανοίας ἐμμελείᾳ καθαρθέντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ὁδὸς ἡμῖν γενοῦ, τῆς μετανοίας, σωτηρίας,
ὁδηγοῦσα πρὸς τὰς πύλας.

**Κανὼν β', Ὡδὴ β', τοῦ Τριωδίου Ἕχος β' Προσέχετε λαός μου τῷ
νόμῳ μου.**

Καιρὸς μετανοίας ἐφέστηκε, σπεύσωμεν φιλόχριστοι,
καθαρθῆναι πάντων τῶν πταισμάτων, καὶ ὄφθῆναι τῷ Δεσπότῃ
μακάριοι.

Νηστείαν καθαρὰν ἀναμάρτητον, σπεύσωμεν τελέσωμεν, νῦν
ἀδιαλείπτως, ἵνα εὕρωμεν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὑπάρχεις γὰρ Χριστὲ πολυέλεος, πάντας ἀγαθέ, ἀεὶ¹
προσδεχόμενος, ἐν μετανοίᾳ· διὸ πάντες σε ἀεὶ δοξάζομεν.

Δόξα ...

Τριάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, ἀδιαίρετον,
τῇ ὑποστάσει, διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἄγνὴ Παρθενομῆτορ δυσώπησον, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ὡς
βροτὸν Παρθένε καὶ Λόγον, ἵνα σώσῃ κινδύνων τοὺς δούλους
σου.

Ο Εἱρμὸς.

«Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὗς ὑμῶν, εἰς τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκάλεσα».

Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ὡδὴ γ' Ἕχος γ' Ο Εἱρμὸς.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὔκλεῆ, εύτεκνουμένη
βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἄγιος, οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Νόμον Θεοῦ ἡθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι,
καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι· Κριτὰ δικαιότατε, οἴκτειρον σῶσόν
με, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀνατολὴ φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι
δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἔξαιρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ
σκότους κολάσεως, Πολυέλεε.

Μαρτυρικὰ.

Τῆς νοητῆς οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου
Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες,
τὸ πόμα τὸ ἄγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι
Μάρτυρες, τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο, ἔχθροῦ κοσμοκράτορος,
Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ
προστρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι λαβεῖν,
τοῦτον ἔλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὁδὴ γ' Ἡχος γ' Ο Είρμος.

Ο ἐκ μὴ ὅντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα,
τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Δεσπότα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
σῇ στερέωσόν με.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστά, φωνὰς τῶν τιμώντων σε,
πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ
ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ἡμάρτηκά σοι, ἡνόμησα, καὶ δεινῶς Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ
ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ
οίκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὀδηγόν τε
τοῦ νέου λαοῦ, ἵκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν
ὁδήγησόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, Ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἀχραντε,
σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ **οἰκτειρῆσαι**
ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἡχος πλ. δ'.

“Υλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε, κόσμου
φθαρτοῦ, ὅλβον Εύδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς,
σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι.

Θεοτοκίον.

“Ολην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ,
ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Ο Είρμος.

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς
τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου».

“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἄγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι σù εí̄ ὁ Θεòς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον, χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροὺς ἔξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἥσχυνας, Εὔδοκίᾳ Ἰσάγγελε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου, καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγίᾳ μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου Ἰλεώς μοι γένηται, ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ωδὴ δ' Ἡχος γ' Ο Είρμὸς.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἄββακοὺμ προεώρα,
τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἅγνή·
διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν·
Ἀπὸ Θαιμὰν ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος,
καὶ ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ο πηγάσας ἐκ πέτρας Ὕδωρ, πάλαι λαῶ ἀπειθοῦντι Χριστέ, καὶ ἀντιλέγοντι, Ὅδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλῦσον.

Ιατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ίάτρευσον εὔσπλαγχνῳ ρόπῃ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς ἀγαθός, δωρούμενός μοι ρῶσιν, τὴν ψυχικήν ὡς οἰκτίρμων.

Μαρτυρικὰ.

Συμπαθοῦς ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἐαυτούς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου, χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων ὑπέστητε, ὄπλιται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὄδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἣς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ δ' Ἡχος γ' Ο Είρμος .

"Εθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε:

τὸν μονογενῆ γὰρ σοῦ Υἱόν,
ύπερ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας·
διό σοι κραυγάζομεν, εὐχαριστοῦντες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λόγου σε φωνήν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ρῦσαι με πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ κατὰ χρέος πίστει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχή, καὶ Θεῷ τῷ κτίστῃ σου βόησον· "Ημαρτον, ιλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσιν.

Κύμασι πολλοῖς, χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ

κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ
έξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὅρμῳ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφεὶμ ὑπέρτερον ὅχημα, μετὰ τῶν ἀἄλων
Λειτουργῶν, μετὰ ἀγίων ἀπάντων, ἵκέτευε Χριστόν, ὃν ἐκύησας,
ἀπεγνωσμένον σῶσαι με Πανάμωμε.

Κανών α', Ὡδὴ δ', τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ὁ Είρμὸς.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας,
ώραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εύδοκία ἀπαστράπτουσα.

Ιεραῖς εἰσηγήσεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὔΐλατον, δι'
ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Ἄπημαύρωσας ἄπασαν, πλάνης προσβολήν· φωτὸς ἀληθείας
γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες Ἀρχάγγελον, θείας σοι ἐμφάσεις
ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου
πράϋνον, ἀμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας
ἀπαλλάττουσα.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ὡδὴ ε' Ἡχος γ' Ὁ Είρμὸς.

Ορθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ Μονογενές,
τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,
καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Ραντίσας με μετανοίας ὑσσώπῳ, κάθαρον ὢπου τῶν παθῶν, ἵνα
όφθῶ σοι καθαρός, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ

δικαία σου κρίσει.

Οἱ μώλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἵασαι σῶσόν με, διὰ
πλῆθος ἐλέους.

Μαρτυρικὰ.

Συντέτριπται τὰ ὄστρακινα σκεύη, τῶν Ἄθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ'
ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο, τοῦ
Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἅγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ
κατήρδευσε ψυχάς, καὶ ἔξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος,
θολεροὺς τοὺς χειμάρρους.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ προπάτορος ἀράν, καὶ
ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμούς, **τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ**
δοξάζουσι πίστει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ ε' ῥῆχος γ' Ο Είρμος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὥφθης,
καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης,
ὅ ἀκατάληπτος·
πρὸς σὲ οὖν ὀρθρίζοντες,
ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ Ἀγγελος μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ
σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχήν μου
ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν
μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε,
προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺν Προφητῶν περισσότερος ὥφθης· καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω,
Προφῆτα τὸν κηρυπτόμενον, ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, τοῦ φωτίσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, σὺ ὥφθης ὡς ἀληθῶς, Θεοτόκε
Παρθένε θεοχαρίτωτε, τῆς στενοχωρούσης με, **ἀμαρτίας**
έλευθέρωσον.

Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Όσιομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος.
«Ορθρίζοντες βιῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκπλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ
Βαπτίσματος, ἡλίου πλέον ἔξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ ξεσμοὶ σε, οὐ ξίφος, οὐ
Θάνατος, Θεοῦ χωρίσαι δεδύνηνται.

Θεοτοκίον.

Γλώδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτόκε, φλέξον τῷ μὴ
φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν γαστέρα σου.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, Ωδὴ ζ' Ἡχος γ' Ο Είρμος.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη,
καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων,
ἄλλὰ προφθάσας με σύ,
σῶσον Σωτήρ,
καὶ ῥῦσαι φθορᾶς,
ώς ἔσωσας,
τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Ἐπλήγην ἀμαρτιῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος, ὁ
πληγωθεὶς δι' ἐμὲ λόγχῃ ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με τῇ
σῇ εὔσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω, δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ φρίττω,
ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς
ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικὰ.

Ως ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες,
πανευκλεεῖς ἀθληταί, πρὸς τὴν σφαγήν, καὶ τοὺς αἰκισμούς,
προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης τοῖς βυθοῖς ὡμιλεῖτε,
ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριστός, Ἀθληταί, νίκης στεφάνοις,
τοῖς ἀφθάρτοις ἔκόσμει.

Θεοτοκίον.

Ἡ θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη ἣν διώδευσε μόνος, ὁ
σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, **ύπάνοιξον, τοῖς**
πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴς Ἁχος γ' Ο Είρμος.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με,
καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου,
ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα,
σὸν ὑψηλὸν βραχίονα,
ώς τὸν Πέτρον με,
κυβερνῆτα διάσωσον.

“Γδατὶ χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου
ἐβάπτισας, ἀλλ' αὐτὸν ἱκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, σοφὲ
κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ, Προφῆτα λούεις, ὑπερῶα τοῖς
ὕδασιν, οὐρανοὺς στεγάζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, ὃν
δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

"Ηγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ούρανῶν, μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες
Πρόδρομε, ἵς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ
σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

"Ἄχραντε ἡ σάρκα τῷ πλαστουργῷ, δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω
Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἄπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι,
τοῦτον πρέσβευε, οἴκτειρῆσαι καὶ σῶσαι με.

Κανών α', Ὡδὴ σ', τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἡχος πλ. δ'.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρί, σεαυτὴν λιπάνασα, βασάνοις
ἀνάλωτος, Εὔδοκία, ἀνεδείχθης σεβάσμιε.

Ἄγαπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν προτιμήσασα Νυμφίον
τῷ ἔρωτι, Εὔδοκία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτήν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν αἴτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον
κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, Παναγία ἡμέρωσον.

·Ο Εἱρμὸς.

**«Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».**

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἄγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

Κοντάκιον της Τρίτης, τοῦ Προδρόμου.

**Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σήν,
ώς ῥόδον Ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὔραμενοι, τὰς ίάσεις πάντοτε
λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν, ώς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις
τὴν μετάνοιαν.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Α' τοῦ μηνός Μαρτίου, Μνήμη τῆς Άγίας Ὁσιομάρτυρος
Εύδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.**

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εύδοκία,
Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.
Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εύδοκία ξίφος ἔτλη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Άγίας Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.
Στίχοι.**

Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνīνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Άγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.
Στίχοι.**

Θάλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἀντωνīναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀντώνιος, πυρὶ
τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἳ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος καὶ Σωφρόνιος
ξίφει τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Οὐ καρτερῶν Σίλβεστρε θρησκεύειν πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Εἰς τούπισω τράχηλον ἔξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

**Κανών α', Ωδὴ η', τοῦ Τριωδίου Ἡχος γ' Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ
Πατρὸς.**

**Μεταμελείας ὁ καιρός, μετανοίας ἐπιδείξασθαι, καρποὺς
ἀξίους, τῷ Θεῷ ψυχῆ μου, σπεῦσον διανάστηθι, καὶ βόησον
ἐκτενῶς, ἐν νηστείαις καὶ εύχαις. Ὑμνεῖτε, εὔλογεῖτε, καὶ
ύπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Προκαθαρθῶμεν ἀδελφοί, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, καὶ τῷ
Κυρίῳ νῦν προσκολληθῶμεν, τρόποις κατανύξεως, βοῶντες
εἰλικρινῶς, μετανοίᾳ καθαρᾶ· Ὑμνεῖτε, εὔλογεῖτε, καὶ
ύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Τὸν ἐνεδρεύοντα ἔχθρόν, λιχνοτέραις ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀκρασίᾳ
ἡδονῆς βραχείας, θέλγοντα τὴν αἴσθησιν, νεκρῶσαι
σπουδάσωμεν ἐπιμόνῳ προσευχῇ, ὑμνοῦντες εὔλογοῦντες, καὶ
ύπερυψοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Θεοτοκίον.

Ἡ ούρανώσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες Κόρη φύραμα, τὴν γεωθεῖσαν
καὶ καταφθαρεῖσαν, τῆς ψυχῆς μου αὔλακα, τῷ ὅμβρῳ σῶν
οἰκτιρμῶν, καρποφόρον ἀρεταῖς, ἀνάδειξον βοῶσαν, **καὶ**
ύπερυψοῦσαν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Κανών β', Ὡδὴ η', τοῦ Τριωδίου Ἕχος β' Τὸν ἐν τῇ βάτῳ
Μωσεῖ.**

Προκαθαρθῶμεν νυνί, μὴ τοῖς βρώμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς
πράξεσι, καὶ ἀρξώμεθα πιστοὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ἵνα τῷ κτίστῃ
φαιδροί, ὄφθῶμεν εἰς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ, μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ, μὴ ἐν φθόνῳ
καὶ ἔριδι, μὴ ἐν κενοδοξίᾳ, καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, ἀλλὰ καθὼς ὁ
Χριστός, ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Οἱ ἑλεοῦντες φησί, τοὺς πτωχοὺς τῷ Σωτῆρι, δανειοῦσιν
ἔμφρόνως, ὡς χαρᾶς ἀνεικάστου! παρέχει γὰρ πλουσίως, τὰς
άμοιβὰς τῶν καλῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι· εἴς Θεὸς γὰρ τὰ τρία,
σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν, σὲ παναγίᾳ
Τριάς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἱλαστήριον κόσμου,
ὄρθιοδόξων τὸ κέρας, ἵκέτευε ῥυσθῆναι, ἐκ τοῦ ἀσβέστου πυρός,
τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Στίχ. **Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**
«Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ
ὅρει, προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλούτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κανών α', Ωδὴ θ', τοῦ Τριωδίου Ἕχος γ' Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

"Ανοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους σου, τὰ ἄχραντα σπλάγχνα, ὁ μετάνοιαν βροτοῖς εἰς σωτηρίαν, δωρησάμενος, μόνε Σωτήρ πολυέλεε.

Οὕμοι! τί φρικῶδες ἔκεινο, τὸ ἀδέκαστον Βῆμα, ἐν ᾧ μέλλομεν γυμνοί, ποιεῖσθαι λόγον, ᾧν ἐν τῷ βίῳ κακῶν διεπράξαμεν!

"Ομβρησον ἡμῖν εὔσπλαγχνίας, Εὔεργέτα ῥανίδα, κατακλύζουσαν ἡμῶν, τὸν ῥύπον πάντα, ἀφορμὰς μετανοίας ἡμῖν παρεχόμενος.

Πάντες ἐν προθύμῳ καρδίᾳ, τῆς ἀγίας Νηστείας, τὰ προπύλαια λαμπρῶς συνεισελθόντες, εὐχαρίστους δὲ ὡδάς, τῷ Χριστῷ προσενέγκωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κραταιάν προστασίαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, ἀνυμνοῦντες εὔσεβῶς, ἐκδυσωποῦμεν· Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, **Παρθένε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.**

Κανών β', Ωδὴ θ', τοῦ Τριωδίου Ἕχος β' Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε.

Νῦν προκαθαιρώμεθα, ἐν νηστείᾳ, καὶ δάκρυσι, καὶ μεγίστοις κατορθώμασιν, ἵνα εὕρωμεν μέγα ἔλεος.

Νῦν μιμησώμεθα, τὰς φρονίμους Παρθένους φιλόχριστοι, καὶ σπεύσωμεν Χριστῷ ὑπαντῆσαι, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν.

Νῦν μιμησώμεθα, τὸν Ἡλίαν νηστεύοντα, καὶ φεύγοντα τὴν Ἱεζάβελ, τὴν πονηράν, ἵνα οὕτως ἀναληφθῶμεν ἐκ γῆς.

Δόξα ...

Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τρισάγιε, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Υἱὲ ὁμοούσιε, σὺν τῷ Πνεύματι, μία Θεότης.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ καυχώμεθα, καὶ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ἀγνὴ Ἀειπάρθενε,
σεμνή, τῆς κολάσεως, ρῦσαι πάντας ἡμᾶς.

Ο Είρμος.

«Τὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε ἀμίαντε, ἦν οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ταύτην ἀεὶ μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Αγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σε αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

**'Εξαποστειλάρια της Τρίτης. Ἡχος γ'.
Ἡχος γ', Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις**

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἑρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα
καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ ούρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν,
αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα
τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι
κέδροι.

Τὰ Θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς
γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας
λαοῦ αὐτοῦ.

“Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ
‘Οσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

“Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν
σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ρόμφαιαι
δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ᾧχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εὔήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα.

Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὔλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὔλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

· Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Tὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.**
 - **Σοὶ Κύριε.**

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος

Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ
ύπερκόσμια ἀγαθά σου.

**Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην

Ἀπόστιχα. Ἡχος γ' Ἰδιομελον.

Ἄσμένως λαοί, τὴν Νηστείαν ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὔπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐν ἡμῖν οἰκησαν, φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εύφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἔτῶν, ὧν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἄσμένως λαοί, τὴν Νηστείαν ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὔπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐν ἡμῖν οἰκησαν, φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν Ἡχος γ.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὄμολόγησαν, τὸν

ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον^{τί} Ήχος γ'.

**Θεοτόκε, προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν,
εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι, πρέσβευε τῷ
ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί
σου "Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

"Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Άπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ Θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

(Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα 1-10.

Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῆμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν

έαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἕδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περί αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὄμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι **βλασφημοῦσιν**, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἶκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Σοφία. Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κβ' 39 - 42, 45 - κγ' 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ. ⁴⁰ γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. ⁴¹ καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὥσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο ⁴² λέγων·

Πάτερ, εί βούλει παρενεγκεῖν τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἔμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω. ⁴⁵ καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς

κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης, ⁴⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. ⁴⁷ Ετι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἴδοι ὅχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τῶν δώδεκα, προῆγεν αὐτούς, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν·

τοῦτο γὰρ σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἔστιν. ⁴⁸ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ⁴⁹ ἴδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; ⁵⁰ καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. ⁵¹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐᾶτε ἔως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὥτιου ἰάσατο αὐτόν. ⁵² εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ Ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; ⁵³ καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἔμε. ἀλλ' αὕτη ἔστιν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ σκότους. ⁵⁴ Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ

εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἤκολούθει μακρόθεν. ⁵⁵ ἀψάντων δὲ πυρὰν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς

καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁵⁶ ἴδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ⁵⁷ Ὁ δὲ ἥρνήσατο λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. ⁵⁸ καὶ μετὰ βραχὺ ἔτερος ἴδων αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί. ⁵⁹ καὶ διαστάσης ὧδες μιᾶς ἄλλος τις διισχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἔστιν. ⁶⁰ εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα ὅ λέγεις. καὶ

παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησε ἀλέκτωρ. ⁶¹ καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς· ⁶² καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε

πικρῶς. ⁶³Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, ⁶⁴καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; ⁶⁵καὶ ἔτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. ⁶⁶Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἐαυτῶν, λέγοντες· Εἴ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν. ⁶⁷Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε, ⁶⁸ἐὰν δὲ καὶ ἔρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι ἢ ἀπολύσητε. ⁶⁹ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. ⁷⁰Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὅμεις λέγετε ὅτι ἐγώ είμι. ⁷¹Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ¹Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἥγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Απόλυτις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

΄Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Αμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2022.
ΤΡΙΤΗ. Εβδομάδα της Τυρινής. Ἡχος γ'.
Μνήμη τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων
τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν είρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, Αύτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν,

καί τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου καί τοὺς
οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὄνόματί σου, Ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός σου καὶ τήν ἀλήθειάν
σου κατά νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. “Οτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Αντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο ό, Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθησεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης θαυμαστὸς
ἐν ὑψηλοῖς ό Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα. Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Ό μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ό Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας. Εἴς ὅν τῆς ἀγίας Τριάδος, **συνδιξαζόμενος τῷ Πατρὶ**
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ό Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

Ἄγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογησει,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. γ'. “Οτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

ή

Αντίφωνον Β'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι'
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει, καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, “Οτι Θεός μέγας Κύριος, καὶ
βασιλεύς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι'
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. "Οτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῶν
ὄρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν..
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι'
Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ¹
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Ἄγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. 'Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.
Άπολυτίκιον Ἡχος δ'.

‘Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ Θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὕτῃς πρεσβείαις ὡς ἔλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. “Εστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

΄Απολυτίκιον Ἡχος δ'.

‘Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ Θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὕτῃς πρεσβείαις ὡς ἔλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς γίε Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

΄Απολυτίκιον Ἡχος δ'.

‘Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ Θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὕτῃς πρεσβείαις ὡς ἔλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του Αγίου Ιερού Ναού.

Κοντάκιον Ἡχος β' Αύτόμελον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ώς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ίκεσίαν, **ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ
ὑπό τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν Χερουβεὶμ
δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ
σύμπαντα ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὄμοίωσιν
καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι
σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ
θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν.

Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἔκούσιόν τε
καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς
ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ'
αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

Τρισάγιον Άποστόλου.

**“Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(γ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίᾳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμην.

“Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

“Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα 1-10.

΄Ιούδας, Ίησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ιακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ιησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Άγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῆμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ύπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἔαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ’ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς

Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περί αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὡπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὄμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα

δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι **βλασφημοῦσιν**, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Ἄλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἀγίου Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κβ' 39 - 42, 45 - κγ' 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἥκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ. ⁴⁰γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. ⁴¹καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο ⁴²λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω. ⁴⁵καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς

προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης, ⁴⁶καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. ⁴⁷Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἴδοù ὅχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἴς τῶν δώδεκα, προῆγεν αὐτούς, καὶ ἥγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν·

τοῦτο γὰρ σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἔστιν. ⁴⁸Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ⁴⁹Ιδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; ⁵⁰καὶ ἐπάταξεν εἴς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὗς τὸ δεξιόν. ⁵¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὡτίου ἰάσατο αὐτόν. ⁵²εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ Ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; ⁵³καθ' ἡμέραν ὅντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλ' αὕτη ἔστιν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ σκότους. ⁵⁴Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἥγαγον καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἡκολούθει μακρόθεν. ⁵⁵ἀψάντων δὲ πυρὰν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς

καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁵⁶Ιδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ⁵⁷Ο δὲ ἡρνήσατο λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. ⁵⁸καὶ μετὰ βραχὺ ἔτερος ἴδων αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρωπε, οὐκ είμι. ⁵⁹καὶ διαστάσης ὧσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διισχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἔστιν. ⁶⁰εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ

παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησε ἀλέκτωρ. ⁶¹καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα

φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς· ⁶²καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. ⁶³Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, ⁶⁴καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ

πρόσωπον καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἔστιν ὁ παίσας σε;⁶⁵ καὶ ἔτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.⁶⁶ Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἐαυτῶν, λέγοντες· Εἴ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν.⁶⁷ εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε,⁶⁸ ἐὰν δὲ καὶ ἔρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι ἢ ἀπολύσητε.⁶⁹ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.⁷⁰ εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὅμεις λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.⁷¹ οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.¹ Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἥγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπερ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ύπερ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἅγιου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίᾳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

“Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἄγίου σου θυσιαστηρίου.

Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Οι τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι
τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

΄Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

**Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.**

**΄Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

**΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου
καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε

**΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Άγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν
ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὄδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς
τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ
Άγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς
καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων,
πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ
τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν
ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἥν
προσδεξάμενος εἰς τὸ ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν
χάριν τοῦ Άγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός,
καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν,
ώς προσεδέξω”Αβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἄβραὰμ τὰς

όλοκαρπώσεις, Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἄγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

ή

Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ρύστης μου.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

- **Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ**

γεννηθέντα, ού ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.**
- **Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.**
 - **‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**
 - **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
 - **Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
 - **Ἀμήν.**

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἄγιαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

“Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

“Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

“Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

**Εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.**

Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

"Ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Όσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εύλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Όσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

**"Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. τοῦτο μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτο ἐστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς Καινῆς
Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἔκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ
πάντα.**

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τό' Εξαιρέτως.

"Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου,

Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν

στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾳ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾ οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εύωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

"Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος
αἱτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

·Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν
σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς
μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ
τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα
τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ
Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὕτα ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστόν,
κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν

ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως,
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ
λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.**

**Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό
τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον, ὄχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς
Πνεύματος Ἅγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Λίματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με. (3)

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἀγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἷς ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
Ἄμήν.**

Κοινωνικὸν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

**Μεταλαμβάνει ό δοῦλος τοῦ Θεοῦ __ σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

΄Αμήν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρέτον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἄφεσιν αμαρτιών καὶ εις ζωὴν αιώνιον.

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ύμνησωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην
τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Άλληλουΐα,
Άλληλουΐα, Άλληλουΐα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος (ἐκ γ').**

΄Απόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ**

πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.